

Novembris 2015

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

“Tad Ķēniņš sacīs tiem, kas pa labo roku:
Nāciet šurp, jūs Mana Tēva svētītie, iemantojiet Valstību,
kas jums ir sataisīta no pasaules iesākuma.”
(Mt. 25: 34)

KRISTUS KARAĻA SVĒTKI BĪBELES GAISMĀ

Savā publiskajā kalpošanā Jēzus nekad nebija padevies cilvēciskam entuziasmam, kam pateicoties tauta diezgan ātri nosauktu Viņu par Karali. Viņš to darija apzināti, jo Viņa valstība nav no šīs pasaules (skatīt J. 8, 23; 18, 36). Brīžos, kad tauta vēlējās Jēzu redzēt kā karali, Viņš paslēpās (sk. J. 6, 15).

Svētajos Rakstos tomēr atrodam vienu notikumu, kurā Jēzus publiskās kalpošanas laikā atļāva sevi nosaukt par Karali. Tā ir svinīgā iebraukšana Jeruzālemē (sk. Lk. 19, 35-40). Tur atrodami īpaši vārdi:

„Svētīgs, Ķēniņš, kas nāk Kunga vārdā!”

Un Svētā Jāņa versijā: **„Hozanna, svētīgs, kas nāk Kunga vārdā, Izraēļa Ķēniņš!”** (J. 12, 12-16).

Lai mēs to pareizi saprasu, vajadzētu uzmanīgi pārdomāt Lūkasa evaņģēlija 22. nodaļu, jo tur ir paskaidrots, ka Jēzus kā Karaļa godināšana sākās ar Viņa ciešanām, kuras iezīmē svinīga iebraukšana Jeruzālemē. Jēzus saka (J. 12, 32): „...kad Es tikšu no šīs zemes pacelts, Es visus vilkšu pie sevis.” To Viņš saka par savas Mīlestības valdīšanu, kas visaugstāko punktu sasniedza tieši Krusta laikā.

Paskatīsimies uz to mazliet detalizētāk. Pirms savām ciešanām, procesa laikā Pilāta priekšā Jēzum pārmet, ka Viņš sevi uzskata par karali. Uz Pilāta jautājumu, „Vai Tu esi jūdu ķēniņš?” (Mk. 15, 2), Viņš neatbild negatīvi. Tas noder, lai Jēzus paskaidrotu par savas valstības dabu (J. 18, 36): **„Mana valstība nav no šīs pasaules. Ja Mana valstība būtu no šīs pasaules, tad Mani kalpi cīnītos par to, lai Es netiktu nodots jūdiem. Bet tagad Mana valstība nav no šejienes.”**

Arī ciešanu apstākļi liek aizdomāties par šo patiesību.

A) Pēc šausmīgas kareivji sveicina Jēzus ar vārdiem: „Sveiks, jūdu Ķēniņ!” (Mk. 15, 18).

B) Interesanto uzrakstu, ko piesita pie krusta virs Jēzus galvas, pavēlēja izgatavot Pilāts: „Bet Pilāts uzrakstīja arī uzrakstu un uzlika krustā. Un uzrakstīts bija: Jēzus Nācarietis, jūdu Ķēniņš.” (J. 19, 19).

C) Tie, kuri stāvēja zem Jēzus krusta, iedrošināja viens otru smieties par tādu karali un

viņa valstību: „Citiem Viņš palīdzēja, pats Sev nevar palīdzēt. Ja Viņš ir Israēļa ķēniņš, lai nokāpj tagad no krusta, un mēs ticēsim Viņam.” (Mt. 27, 42).

„Arī kareivji, Viņu izsmiedami, ...saciņa: Ja Tu esi jūdu ķēniņš, tad glāb sevi!” (Lk. 23, 36-37).

D) Tajos pašos apstākļos skan apliecinājums no tā lūpām, kurš līdzās Jēzum arī bija piesists krustā kā ļaundaris (Lk. 23,42): „Kungs, piemini mani, kad Tu nāksi savā valstībā!”. Jēzus pieņēma šo lūgumu un atbildēja: „Patiesi, es tev saku: šodien tu būsi ar Mani paradīzē.” (43). Tādejādi jau krustā sišanas laikā ar savu lūgumu ļaundaris rādīja uz Jēzus būtību — Viņš tomēr ir Karalis, kurš var ielaist savā Valstībā ikvienu, kuru pats vēlas.

Domājot par Jēzu Viņa publiskās darbošanās laikā, varam saprast, kāpēc Viņš apzināti negribēja atļaut nosaukt un iecelt sevi par karali. Dieva Dēls gribēja vest savus mācekļus un visus ticīgos pie patiesas saprašanas, kāda ir Viņa Valstības būtība. To Viņš varēja izdarīt tikai ciešot, mirstot un augšāmceļoties.

Tikai tādā veidā jūdi varēja saprast, ka

Viņš nebija atnācis kārtot politisko dzīvi Izraēlī, kļūt par militāru vadītāju un tamlīdzīgi. Jēzus nāca ar Evaņģēliju sludināt Mīlestības valstību, kuras „saknes” ir cilvēka sirdī un kuras daba, pirmkārt, ir garīga. Tādejādi Kristus teiktais — „Mana valstība nav no šīs pasaules” — ir daudz skaidrāk saprotams (sk. J. 8, 23; 18, 36). Viņš nepretojās šīs pasaules valdniekiem, jo skatījās daudz tālāk un dziļāk, lai Kristum ticīgajiem apdrošinātu **mūžīgo dzīvi un mūžīgo Valstību**, kura nekad nepāries.

Esam nonākuši pie vēl kādas patiesības, ko ietver Svētie Raksti. Jēzus Kristus Karaļa valstība Viņa dzīves laikā uz šīs zemes nebija ieraugāma pilnībā. Iemiesotais Dieva Vārds, Jēzus, skaidroja, ka Viņa valdīšana pilnībā atmirdzēs pastarajā dienā, kad Viņš parādīsies kā visa ļaunā uzvarētājs. Tad visi redzēs Viņa Valstības milzīgo godu un spēku. Par to varam lasīt tekstos: Mt. 16, 27; 24,

3. 30-31 (sal. Mk. 13, 24-26).

Kā sevišķu piemēru šai patiesībai varam minēt citātu: „...kad Cilvēka Dēls nāks savā majestātē un visi eņģeļi līdz ar Viņu, tad Viņš sēdēs savā godības tronī. Un visas tautas tiks sapulcinātas Viņa priekšā; un Viņš tās atdalīs vienu no otras, kā gans atšķir avis no ažiēm.” (Mt. 25, 31-32).

Visi šie teksti rāda, ka Jēzus Kristus ir vispasaules Karalis, kura Valstība sākas jau tagad caur Viņa svētīgo atnākšanu (iemiesošanos), pestīšanas nesošo kalpošanu zemes dzīves laikā, bet kuras pilnība istenosies pasaules galā, laika nobeigumā. Un ir vērts atcerēties, ka šajā Kristus Karaļa valstībā mēs visi esam aicināti ieiēt, ja tikai ticības paklausībā sekosim Dieva Dēlam.

**Madonas katoļu draudzes prāvests
Pāvils Kamola**

Dzejas pieskāriens

Pāvils Kamola
MANAM BĒRNAM

Cepeškrāsnī es esmu atstājis
atmiņu krūzīti,
lai arvien būtu silta.
Blakus tai Tu atradīsi šokolādi
— manas ilgas pēc Tava svētuma.

Jā, es esmu izbraucis...

Tomēr es zinu, ka kokiem
ir vajadzīga ziema,
lai baudītu vasaras pieskārienu.

Tu biji pārāk aizņemts,
lai klausītos bruņinieku dziesmas.
Aizņemts ar rotaļām smilšu laukumā...

Tagad ir laiks atstāt rotaļlietas,

mazliet paēst
un sākt stiprināt Pilsētas mūrus.
Tuvojas melnu kareivju strauts.

Bet Tev ir Bruņas ar Jēriņu —
Tās gaida tūlīt aiz durtiņām.
Tev ir Koka Zobens,
kas runā Vienīgo Patiesību.
Tev ir Sieviete,
kura sava „Jā!” kabalakatiņā
glabā Tev ceļamaizes
kara ceļam.

Uz redzēšanos pēc kaujas.

Tavs mīlošais Tēvs.

Smiltene, 1. VI. 2014

NOIETIE PAKĀPIENI CEĻĀ UZ TICĪBU

Apmēram mēnesi Madonas katoļu draudzē par prāvestu kalpo **priesteris Pāvils Kamola**. Tāpat kā iepriekšējais prāvests — tēvs Tomass — arī priesteris Pāvils pēc tautības ir polis. Pirms tam viņš kalpoja Gulbenē, Alūksnē, vēl iepriekš — Smiltēnē un Jaunpiebalgā.

Kā Dievs priesteri atveda uz Latviju, kāds ir viņa ticības ceļš, par to šī iepazīšanās saruna.

— Esmu audzis kristiešu ģimenē, ticīgi bija mani vecvecāki, vecāki, tomēr ar ticības praktizēšanu bija dažādi, — aizdomājās garīdznieks. — Stipru pieredzi, ka Dievs ir dzīvs, tuvākie cilvēki man nesniegda. Uz baznīcu gājām bieži, biju iemācīts lūgties ar noteiktām lūgšanām un saviem vārdiem — tas daudz palīdzēja, bet lielākais un nopietnākais sliekšnis ceļā uz ticību bija svētceļojums uz Čenstohovu. Mans pirmais svētceļojums notika 1992. gadā, un tur pirmo reizi saskāros ar citu veidu, kā izdzīvot savu ticību. Tas notika caur dziesmām, kopīgu, jauniešu grupu, kas devās svētceļojumā, upurējot arī kādas savas ciešanas, savas neērtības.

Kopš tā laika mainījās ierastā ikdiena?

— Ticība sākas tad, kad mēs piekritam, lai Dievs sāk darboties mūsu dzīvē. Pēc svētceļojuma mana dzīve izteikti mainījās. Mācījos vidusskolā, un draugi ne vienmēr mani „cienāja” ar jaukām un labām lietām (tā bija vide, kur jaunieši lietoja narkotikas, klausījās smago mūziku, mēs pat apglabā-

jām savu draugu, kurš bija nokritis no tilta narkotiku apreibumā). Pēc svētceļojuma tam visam beidzot biju spējīgs pateikt „nē”. Mani radās spēks, jo sirdī biju atradis jaunu kvalitāti. Vēlējos meklēt Dievu, kurš ir dzīvs, kurš pieskaras cilvēkiem.

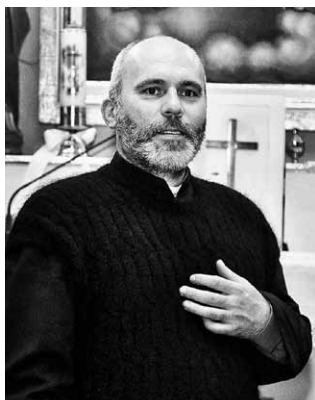
Pēc diviem gadiem, pateicoties svētceļojumam, atnāca doma par kalpošanu Dievam un Baznīcai. Tas bija tāds kā nākamais pakāpiens, jo pieprasīja atbildi uz jautājumu, kur ir Dievs, kas esmu es un ko īsti savā dzīvē vēlos darīt. Līdz tam skaidrības par to nebija, kaut sirds ilgojās pēc Dieva un kalpošanas Viņam.

Pēc otrā svētceļojuma sāku lasīt garīgo literatūru, grāmatas par svētajiem, vairāk lūdzos. Lasot svēto dzīves aprakstus, uzzināju, kā viņi dzīvoja, lūdzās, kā atklāja Dievu. Man tas bija jaunums, biju sajūsmā, kā cilvēki ir spējīgi dzīvot tik tīri un svēti.

Sāku vairāk tikties un kontaktēties ar priesteri, kurš svētceļojuma laikā bija jautājis par kalpošanu Dievam. Braucu pie viņa uz draudzi, tā atradās 50 kilometrus no Ļubļinas — vietas, kur dzīvoju. Šis tikšanās bija kā katehēzes par Dievu un dzīves jēgu. Trešais svētceļojums palīdzēja saprast un spert izšķirošu soli. Ierados savā dzimtajā draudzē pie cita priestera un jautāju par iespēju kalpot pie altāra.

Tālākais ceļš veda uz Garīgo semināru?

— 1995. gadā iestājos Ļubļinas diacēzes garīgajā seminārā. Tur kursā bijām trīsdesmit seši — Polijā paaicinājumu ir daudz, jo ticīgo cilvēku arī ir daudz. Līdz 2001. gadam

Madonas katoļu draudzes prāvests Pāvils Kamola.

mācījos seminārā, 2000. gadā bija diakonāts, 2001. gadā — presbiterāts, iesvētīšana par priesteri. Pēc tam devos uz pirmo draudzi Krasnistavā, kur kalpoju četrus gadus. Šai vietā sastapos ar nākamo garīgā ceļa pakāpienu. Kaut biju priesteris, ticīgs cilvēks, mana sirds nebija mierīga. Tas tāpēc, ka mans tēvs ir alkoholiķis. Tagad viņš jau ir ar skaidru prātu, bet mana sirds toreiz, kā jauna cilvēka sirds, daudzas lietas nesaprata, un tajā valdīja nemiers. Es vienmēr kaut kur skrēju, man daudz ko vajadzēja izdzīvot, piedzīvot, meklēt filmas, mūziku, draugus. Pārmaiņas sākās 2004. gadā caur Rožukroni, kad sadzirdēju un aizdomājos par Fatimu un Marijas atklāsmēm tur. Protams, Dievmāte arī pirms tam man bija klātesoša, bet nu tas kļuva daudz dziļāk, pēc sirds aicinājuma. Sāku lūgties, mēs nopietni lūdzāmies par kādu draudzes cilvēku, un Dievs deva, ka nokļūvu svētvietā — Marijas sanktuārijā. Tur gāju uz grēksūdzi un lūdzu priesterim aizlūgumu par sevi. Tas bija jauns pakāpiens, jo Dievs atbrīvoja manu sirdi, dziedināja to no nemiera, neapmierinātības. Man sāka citādi “garšot” vientulība, nabadzība un lūgšanas. Atdevu savus mūzikas ierakstus, dažādas filmas — tās vienkārši vairs nebija svarīgas. Bet pats lielākais brīnums bija nokļūšana Karmela ordenī. Manas dzīves fonā šis ordenis bija arī iepriekš, bet tai brīdī apzinājos, ka Dievam vēlos kalpot daudz spēcīgāk, vēlos nokļūt klosterī. Sirdī jutu, ka ar to, ka kalpoju par priesteri, man nepietiek, devos pie Karmela reģionālā priekšnieka — tēva Praškeviča — un pastāstīju viņam par savu dzīvi. Tēvs atzina, ka tas ir paaicinājums. Pabeidzu iesāktos darbus diecēzē, tam, ka došos uz Karmela ordeni, piekrita arī diecēzes bīskaps, un 2005. gadā iegāju Karmelā.

Vai solījumi tika salikti uz mūžu?

— Ordeni pavadīju četrus gadus, mūžīgos solījumus man salikt tomēr neļāva.

Domāju, tas tādēļ, ka tur vēl dziļāk atklājās manas nesakārtotās emocijas par ģimeni. Miers sirdī jau bija, bet vajadzēja pastrādāt ar emocijām, bērnības ievainojumiem, tos nosaukt vārdā.

Šodien saprotu, ka tas bija Dieva žēlastības plāns — Karmela ordenī izdzīvoju svētīgas „piecu gadu rekolekcijas”. Kopumā tas bija brīnišķīgs laiks, kaut nobeigums bija smags, un es saskāros ar tādu kā subdepresiju. Tomēr skumjas, acīmredzot, bija vajadzīgas, lai izdzīvotu savu rūgto pieredzi, lai to izraudātu, atdotu Dievam un sāktu dzīvot vēl dziļāk un brīvāk.

Kādā veidā radās piedāvājums doties uz Latviju?

— Jau Karmela ordenī sastapos ar māsām no Latvijas, kuras uz Poliju bija atvedušas jauniešus. Reiz man tika jautāts, vai nedomāju atbraukt ciemos. Neko tādu, protams, nebiju domājis, jo Latvija bija sveša. Pēc kāda laika māsa Sofija, kura dzīvoja Gulbenē un organizēja jauniešu svētceļojumus, prasīja, vai nevaru atbraukt un iet kopā ar grupu svētceļojumā, jo svētceļniekiem uz Aglonu nav pavadošā priestera. Tas bija 2009. gads, un es piekritu. Pēc svētceļojuma arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs vaicāja, vai nevēlos palikt un kalpot par priesteri Latvijā. Pielāvu, ka tā ir Dieva balss, lai ietu tālāk.

Piekrītot jaunajam izaicinājumam, latviešu valodas prasmes taču nebija.

— Tās apguvu uz vietas Latvijā. Par savu izvēli domājot dziļāk, tobrīd sapratu, ka jebkurā vietā cilvēkiem ir vajadzība meklēt Dievu, un es kā priesteris jebkurā zemē esmu vajadzīgs, tam vienmēr būs jēga.

Sapratu, ka tas ir Dieva darbs ar mani, jo Polijā priesteru ir daudz, ir lielas draudzes, un tur arī jutos kā fonā. Biju kā zēns, kurš

vēl nav pieaudzis un nevar līdzīgi pieaugušajiem domāt par savu māju, savu ģimeni, kas priestera gadījumā ir draudze un ticīgā tauta. Kad iemācījos valodu un sāku kalpot Smiltenes draudzē, atbildība bija pavisam cita. Smiltenē priesteris uz vietas nebija dzīvojis desmit gadus, viss bija jāveido, jādara it kā no sākuma. Tas mani aizrāva un bija jauns izaicinājums.

Esmu Dievam pateicīgs par savu dzīves ceļu un par to, kur esmu šodien. Es lūdzu, lai Viņš mani stiprina ticības un priesterības ceļā. Aicinu arī Jūs lūgties par mani, lai varu Jums kalpot ar ticību un mīlestību.

**Ar prāvestu Pāvilu
sarunājās Inese Elsiņa,
Agra Veckalniņa foto**

NOVĒLĒJUMI MADONAS KATOĻU DRAUDZEI

Jau 90. gadu pēc kārta Baznīca svin Kristus Ķēniņa svētkus. Tas ir īss laika sprīdis, ja raugāties katoliskās Baznīcas pastāvēšanas 2000 gadu mērogā, bet Madonas draudze nav pazinusi laikus, kad šie svētki vēl netika svinēti. Vēl vairāk — šie ir draudzes dievnama titulsvētki, kas neizbēgami saistās ar lielām liturģiskām un ne-liturģiskām svinībām un nāk ar skaidru vēsti.

Līdzīgi kā lielie svētki trīsreiz gadā un sabats ik nedēļu atgādināja jūdu tautai par svarīgākajiem notikumiem tās vēsturē un galvenais — tās statusu (ka tā ir Dieva izvēlēta brīva tauta), tāpat arī kristiešu lielie svētki mums ļauj no paaudzes paaudzē neaizmirst to, kas esam un kurp dodamies. Kristus cilvēktapšanas noslēpums mums atgādinā, ka esam aicināti

uz līdzdalību dievišķajā dabā; Lieldienu noslēpums — ka caur Kristus nāvi un augšāmcelšanos mums ir (pie)dāvāta jauna dzīve Kristū; Vasarsvētki — ka esam jaunā Dieva tauta, kuras svarīgākais uzdevums ir Svētajā Garā pasludināt cilvēcei Labo Vēsti un visas tautas sapulcināt vienā Jaunās Derības tautā. Kristus Ķēniņa svētki savukārt atgādinā, ka, līdzīgi Viņam, arī mēs esam šeit, lai kalpotu (tieši to nozīmē „valdīt”, kamēr vēl esam šajā pasaulē), un ka tad, kad šī pasaule būs beigusies, mēs — Ķēniņa dēli un meitas — līdz ar Kristu mūžīgi *valdīsim* mūsu Tēva Valstībā.

Novēlu katram kristietim Madonā šajos lielajos Kristus Ķēniņa svētkos ne vien skaisti nosvinēt, bet arī skaidri izprast un spēcīgi piedzīvot, ko nozīmē tas, ka Jēzum ir dota visa vara Debesīs un virs Zemes, un ka caur Kristību katrs no mums ir kļuvis par Jaunās Derības priesteri, pravieti un ķēniņu. Lai laiks, kad kaut kas vēl šķita neiespējams, jums kļūst par neatgriezenisku pagātnei!

Priesteris Ronalds Melkers

CIENIET UN MĪLIET SAVU PĀRVALDNIĒKU!

Kristus Karalis ir Valdnieks, un Viņa valstībai ir jābūt mūsu sirdīs. Mans vēlējums ir, lai visa drau-

dze atzīst Jēzu par Karali un arī katrs personīgi. Mēs esam Viņa Valstības bērni un līdz ar to arī brāļi un māšas. Novēlu draudzei piedzīvot brāļu un māšu sadraudzību! Katrā karaļvalstī ir iecelti pārvaldnieki — Baznīcā tie ir priesteri. Cieniet un mīliet jūsu pārvaldnieku — priesteri Pāvilu!

Priesteris Rihards Rasnācis

DRAUDZES JAUNIEŠI SLAVĒ DIEVU

Rudens ir laiks, kad mūsu draudzes jaunieši tiek lūgšanu grupiņā un slavēšanas vakaros. Lūgšanu grupiņa ir vieta, kur jaunie kristieši lūdzas, slavē Dievu, lasa Bībeli un pie tējas ar pašsarūpētiem našķiem pārrunā dažādas kristīgas tēmas un jautājumus, kas pašiem ir svarīgi. Tā kā nesen ir sākusies jaunā sezona, esam tikušies četras reizes, bet apņēmības pilni lūgšanu grupiņu turpināt. Iepriekš pārdomājām par sirdsšķīstību, lūgšanos, Svēto Garu, Dieva esamību, kristiešu lomu pasaulē un dalījāmies dažādos stāstos par svētajiem — mūsu aizbildņiem. Jauniešiem bija arī lieliska iespēja pavadīt vakaru kopā ar priesteri Pāvilu, pēc kā visi bija pozitīvisma un smaidu piepildīti. Sirsnīgs paldis priesterim par ziedoto laiku, kā arī dāvātājam svētbildītēm ar katram personīgi veltītu Bībeles pantu, novēlējumu un zīmējumu! Tas mums lika justies īpašiem!

Ja Tu, jaunieti, vēlies mums pievienoties — ļoti gaidīsim Tevi 1. decembrī pulksten 19 draudzes mājā.

Nav noslēpums, ka tieši slavēšana ar dziesmām ir mūsu draudzes jauniešu mīļākais lūgšanu veids. Spēlējam ģitāras, džambus un citus instrumentus, nemitīgi cenšamies apgūt jaunas dziesmas, kā arī

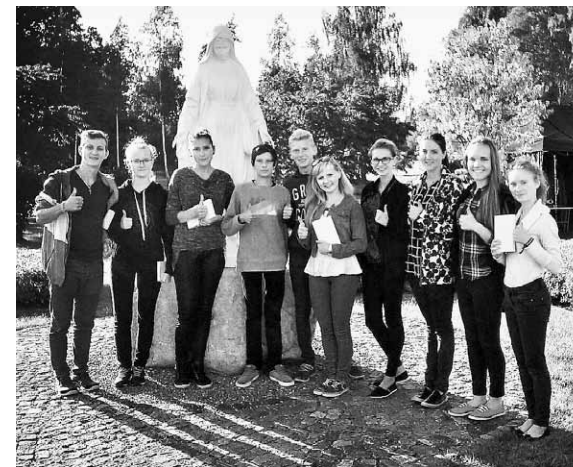
iespēju robežās piedalīties dažādu draudžu, pilsētu organizētajos pasākumos. No sirds dziesmas Dievam pienesam arī slavēšanas vakaros lūgšanu kapelā. Tajos mīļi gaidīti un aicināti piedalīties ir visi. **Tiksimies 25. novembrī no pulksten 19 līdz 22 adorācijas kapelā!**

Pašlaik noteikts arī mēģinājumi kādam jauniešu ļoti gaidītam pasākumam mūsu baznīcā. Atzīmē savā kalendārā — **21. novembrī plkst. 18.15 Kristus Karaļa svētku ietva-**

ros ikviens aicināts uz īpašu slavēšanas vakaru Madonas katoļu baznīcā. Tev noteikti jābūt! Dievs Tevi ļoti mīl un gaida! Šis būs trešais gads, kad mūsu draudzes titulsvētkos jaunieši veiks lielu slavēšanu. Lai kopīgi lūgtos un slavētu, aktivitātē piedalīties jaunieši no dažādām konfesijām un pat pilsētām.

Māte Terēze ir teikusi: „Izplati mīlestību visur, kur vien Tu atrodi, pirmām kārtām savās pašā mājās. Sniedz mīlestību ikvienam... ļauj, lai katrs, kas vien nāk pie Tevis, aiziet labāks un laimīgāks!”

Lai Dievs jūs svētī un pasargā!
Seko mums tviterī — @Jauniesu_Alfa.
Raksti — alfa.jauniesu@inbox.lv.

Madonas draudzes pārstāvji Jauniešu dienās Aizkrauklē šā gada septembrī.

Ramona Zariņa

NOTIKUMI DRAUDZĒ

♦ Jaunieši sarosās!

No 18. līdz 20. septembrim Aizkrauklē norisinājās Latvijas jauniešu dienas, kas bija ļoti nozīmīgs katoļu baznīcas notikums un daudziem jauniešiem vēl ilgi paliks atmiņā ar interesantu programmu un dažādiem sastaptiem Latvijas un ārvalstu viesiem.

No mūsu draudzes uz Aizkraukli devās 8 jaunieši. Jauniešu dienas bija arī labs pamudinājums draudzes jauniešiem „sarosīties” un atsākt lūgšanu un slavēšanas vakarus. 20. oktobrī notika jauniešu tikšanās draudzes namā kopā ar priesteri Pāvilu. Savukārt 28. oktobrī — svēto apustuļu Sīmaņa un Jūdās svētkos — jaunieši rīkoja slavēšanu adorācijas kapelā.

♦ Novembris — mirušo piemiņas laiks

Novembrī ik gadu Baznīca lūdzas par mirušajiem. Mūsu draudzē uz aizlūgumu lapiņām bija iespēja uzrakstīt savu mi-

rušo piederīgo vārdus, par kuriem tika veltītas četras Sv. Mises 3., 14., 21. un 24. novembrī. Pirmajā Misē tika nolasīti visi uzrakstītie vārdi, un pēc katras Mises sekoja lūgšanas par mirušajiem, savukārt 8. novembrī — lūgšanu nedēļas noslēgumā — pr. Pāvils ar draudzes locekļiem devās lūgties uz kapsētu.

♦ Tezē vakari

25. septembrī un 30. oktobrī Lazdonas luterāņu baznīcā notika ekumēniskie Tezē lūgšanu vakari. Tajos piedalījās vairāki pārstāvji un mūziķi no mūsu draudzes. Oktobra lūgšanu vakarā slavētāju grupu ar savām ģitārām papildināja Aizkraukles katoļu draudzes priesteris Māris Ozoliņš un mūsu draudzes prāvests Pāvils. Pr. Pāvils arī uzrunāja klātesošos un dalījās pārdomās par Sv. Rakstu lasījumu.

Ir plānots ik mēnesi turpināt rīkot ekumēniskos lūgšanu vakarus.

♦ Alfa kursi

Nedēļas nogalē no 30. oktobra līdz 1. novembrim Kalna skolā notika Alfa kursu nedēļas nogale, kura bija veltīta Svētā Gara iepazīšanai. Kopā ar Alfa kursu komandu šoreiz pirmo reizi bija draudzes prāvests Pāvils. Nedēļas nogalē piedalījās tikai divi viesi no Alfa kursu dalībniekiem, taču arī kalpotājiem šis bija īpašs laiks, lai garīgi piepildītos un lūgšanā stiprinātu cits citu. Mārite Kampāne, Alfa kursu administratore, atklāja, ka šajā kursā ir divas grupiņas, piedalās 6 jaunie dalībnieki, gandrīz divtik vairāk ir kalpotāju. Lūgšimies par visiem, kuri meklē Dievu!

Alfa kursu pārstāvji Oskara Kalpaka „Liespalās”.

♦ Viru vakari, senioru brokastis, ģimeņu tikšanās

Kad dārza darbi padarīti, mums ir iespēja vairāk pavadīt laiku satiekoties. Pēc neilga pārtraukuma 6. novembrī notika viru vakars, kurā viesojās arī pr. Pāvils. Līdz ar garīgām pārdomām tika pārrunāti dažādi praktiski jautājumi. Vīri vienojās turpināt tikties katrā mēneša pēdējā piektdienā.

Savukārt seniori oktobra mēnesī trīs sestdienu rītos pēc Sv. Mises tikās priesteru mājā, lai sadraudzībā pavadītu laiku un garīgi bagātinātos. Piemēram, 7. novembrī seniori kopā ar pr. Pāvilu un klostermāsām no Polijas pārdomāja par pēdējām lietām jeb pēcnāves dzīvi. Arī seniori turpmāk plāno tikties vienreiz mēnesī (pirmajā mēneša sestdienā), iesākt rītu ar Rožukroni, Sv. Misi un adorāciju, bet pēc tam pulcēties uz nelielu agapi un sarunām par kādu tēmu priesteru mājā.

Ģimenes, kā ierasts, turpina tikties draudzes namā mēneša otrajā svētdienā starp abām Misēm pulksten 13. Katra tikšanās tiek veltīta kādai tēmai par garīgo dzīvi, pāra attiecībām vai bērnu audzināšanu, un to sagatavo viena no ģimenēm. Bērnu tikšanās laikā pieskata draudzes jaunieši atsevišķā istabā.

♦ Dosies uz kroņu iesvēti

Viena no tēva Tomasa iniciatīvām mūsu draudzē Terra Mariana 800. jubilejas gada ietvaros bija Dievmātes gleznas renovācija un zelta un sudraba kroņu pagatavošana. Vēl priestera plānos bija kroņu svētīšana, dodoties pie pāvesta Franciska uz Vatikānu. Tēvs Tomass tika atsaukts no kalpošanas Latvijā, taču draudzes delegācija 12 cilvēku sastāvā tomēr dosies uz Romu. Kopā ar draudzes grupu dosies arī prāvests Pāvils Kamola. Delegācija uz Romu izlidos 30. novembrī no Viļņas lidostas, bet atpakaļ plāno atgriezties 5. decembra rītā. Pieņemšana pie pāvesta ir norunāta 2. decembrī.

Romā draudzes pārstāvji uzturēsies pie Sv. Antona māsām — viņu kopienas svētceļnieku mājā.

♦ Ierodas klostermāsas no Polijas

Klostermāsas Emanuēla un Gabriēla.

5. novembra vakarā Madonā ieradās divas klostermāsas — Emanuēla un Gabriēla no Polijas Svētā Antona kopienas. Šis kongregācijas aicinājums ir rūpes par dzīvību, par nedzimušajiem bērniem, kā arī mātēm grūtniecēm. Māsas tika uzaicinātas uz Latviju, lai bijušajā Gustavskolā, Praulienas pagastā veidotu patvērumu māju sievietēm, kuras ir bērniņa gaidībās un piedzīvo krīzes situācijas. Svētdien, 8. novembrī, māsas uzrunāja draudzi un iepazīstināja ar sevi. Mūsu draudze ir veltīta Kristus Karaļa godam, un arī māsu klostera pilnais nosaukums ir svētā Antona kopiena no Kristus Karaļa, šo sakrītību māsas uztvēra kā zīmi. Šobrīd māsas Emanuēla un Gabriēla dzīvo sociālā dienesta centra telpās Parka ielā 6 un vēlas iemācīties latviešu valodu, viena no māsām nedaudz runā angļu valodā. Aivars Zariņš ir pieteicies būt par skolotāju. Lūgšimies par Sv. Antona kopienas māsām un viņu misijas uzsākšanu Latvijā!

**Agnese Liepiņa,
Aivara Zariņa foto**

SVĒTDIENAS SKOLIŅĀ GAIDĀM ADVENTU

Skoliņā mācās 16 bērni: Kristīne Bebre, Loreta Akaševa, Paula Madžule, Elza Zaritoka, Astra Bjorga Repša, Emīlija Frolova, Daniels Dāvis Začests, Toms Začests, Jēkabs Liepiņš, Jāzeps Mālnieks, Izabella Anna Spridzāne, Terēze Stepiņa, Rihards Udrass, Arvis Cakuls, Linda Kaščuka un Kaspars Kaščuks. Ir pieteikušies arī 5 skolotājas palīgi: Laura Zariņa, Aija Tropa, Elīza Elsiņa, Rasa Zariņa un Jāzeps Jaujenieks.

Atkal ir sācies jauns mācību gads, kura laikā bērni no mūsu draudzes iemilēs un iepazīs Dievu. Piekto gadu kalpoju svētdienas skolā, un liels prieks, ka pirmo reizi ir tik daudz dalībnieku. Jūtu Jāņa Bosko, kurš ienācis mūsu draudzē, aizbildniecību. Skoliņā mācās 16 bērni, ir pieteikušies arī 5 skolotājas palīgi. Katru svētdienu mūs kāda no bērnu ģimenēm iepriecina ar launagu, tādēļ pateicos visiem par rūpēm. Vēlos liecināt, ka tad, kad 22 cilvēki tiekamies vienā nodarbībā un kopā lūdzamies, patiesi var sajūst Svētā Gara spēku un klātbūtni. Pēc nodarbības kā uz spār-

niem, priecīgām sirdīm varam traukties mājās Dieva spēkā.

29. novembrī sāksies Adventa laiks.

Tā ir tuvošanās Dievam individuāli sirds pazemībā — lūgšanā, kalpošanā un gavēnī. Laiks, kad, gaidot bērniņu Jēzu, nonākam kalpu stāvoklī, pazemībā uz ceļiem LIELAS MĪLESTĪBAS TUVUMĀ. Jautāju bērniem, kā viņi ir sajutuši Dievu.

Linda: „Es patiešām sajūtu Dieva klātbūtni no tā laika, kad sāku iet Svētdienas skolā un katru dienu lūdzos. Es Dievu sajūtu ar Svēto Garu, kas mani sargā. Katru dienu lūdzos, lai manai ģimenei viss ir

labi un lai Dievs mani sargā, un tā tas arī notiek.”

Astra: „Vakarā, kad lūdzos, sajūtu Dievu, un Dievs man palīdz skolā.”

Jēkabs: „Esmu sajutis Dievu lūgšanā, Baznīcā, mājās, dabā, Svētdienas skolā un kad raudu. Vēl arī tad, kad palīdzēja agri nonākt treniņā.”

Emīlija: „Jūtu Dievu, kad es lūdzos, eju uz Baznīcu. Dievs ir man palīdzējis kontrol darbā un Svētdienas skolā.”

Kristīne: „Jūtu Dievu, kad lūdzos, piepildās lūgšana un mācoties.”

Daniels: „Jūtu Dievu, kad lūdzos, pār mani nāk Svētais Gars. Dievs palīdz man mācībās un treniņos. Esmu viņu sajutis, kad raudu, kad nokritu ar riteni, kad speru bumbu vārtos.”

Paula: „Sajūtu Dievu, kad vakaros eju gulēt un lūdzos. Es domāju, ka ziemā ir noticis brīnums, jo es vienu vakaru pirms Ziemassvētkiem lūdzu, lai Ziemassvētki ir laimīgi, un TĀ ARĪ BIJA!”

Rihards: „Jūtu Dievu, kad esmu slims un izveseļojos, kad lūdzos un izpildās.”

Elza: „Dievs man palīdz Svētdienas skolā. Kad eju gulēt, skaitu Tēvreizi. Lūdzos kontrol darbos. Kad es ar mammu

eju uz kapelu, es ļoti lūdzos Dievam.”

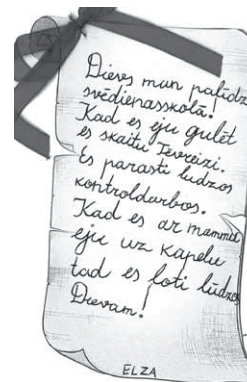
Toms: „Dievs palīdz mācībās. Palīdz manai ģimenei un tētīm naudu pelnīt. Dievs mums Svētdienas skolā ir ļoti devis mācības.”

Terēze: „Kad es lūdzos, jūtu, ka viņš ir mans Tēvs, Viņš rūpējas par mani. Un no tā laika, kad esmu Svētdienas skolā, Viņš piepilda visas manas vēlēsšanās.”

Kaspars: „Jūtu Dievu, kad lūdzos un ir grūti mācībās un citās lietās.”

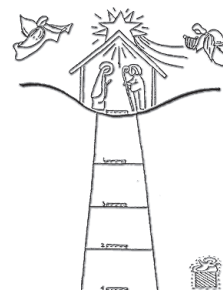
Jāzeps: „Kad lūdzos, jūtu Dievu. Kad es sēzu baznīcā, man liekas, ka esmu siltā segā. Un ar mani Dievs runāja tad, kad es palīdzēju draugiem.”

Izabella: „Jūtu Dievu skolā, vakarā. Es esmu redzējis Dievu, kad lūdzos. Ja kas, es mīlu Dievu, varbūt jūs arī mīlat Dievu?”

Brāļi un māšas, cik vienkāršs ikdienas palīdzībā ir mūsu Dievs — rūpīgs, maigs un žēlojošs. Arī cik varens, lai veiktu to, kas cilvēkam neiespējams. Bērniņ Jēzu! Mēs jau Tevi gaidām un mīlam. Nāc mūsu draudzē, pilsētā, darba vietās un ģimenēs, sildies pie mūsu sirdīm, un lai Tavas mazās rociņas mūs apskauj!

Katehēte Inese Zile

ADVENTA LAIKS

Šogad Adventu iesākam pēdējā novembra svētdienā. Četras Adventa nedēļas ir kā četri pakāpieni ceļā uz Bērna Jēzus dzimšanas svētkiem. Advents ir laika posms no ceturtās svētdienas pirms Ziemassvētkiem, tas ir piekļušanas un pārdomu laiks pirms lielā brīnuma un prieka vēsts — Kristus piedzimšanas.

Baznīca māca, ka Adventa laiks jāpavada klusumā, dziļās pārdomās un lūgšanās. Tas ir laiks, kad jānožēlo grēki un jācenšas piedot.

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
E-pasts: draudze@madona.lv
<http://www.draugiem.lv/madonasdraudze>
<https://www.facebook.com/madonasdraudze>
Twitter: @Madonasdraudze
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: pskcamolla@gmail.com

Draudzes nams

Daugavas ielā 3

Adorācijas kapela

Atvērta visu diennakti (Raiņa iela 5)
Kontakti: Aivars Zariņš (t.29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Dievkalpojumu kārtība

Katras nedēļas Sv. Mises grafiks un Mises nodoms ir izlasāms pie baznīcas ziņojumu dēļa. Šī informācija tiek publicēta sociālajos tīklos: draugiem.lv, facebook, twitter; kā arī nosūtīta uz e-pastu tiem, kuri pieteikušies ziņu saņemšanai. Lai saņemtu draudzes jaunumus un iknedēļas pasākumu grafiku savā e-pastā, ir jāpiesakās, rakstot uz mdravize@gmail.com

Draudzes kalpojumi

Alfa kursi

Laiks: trešdienās plkst. 18.30
Vieta: draudzes nams
Kontakti: Māriete Kampāne (t. 28689511)

Pastorāti

Vada (pārmaiņus): Ilze Kloppe (t. 22427528) un Anita Cibule (t. 26464574)
Laiks: katru otro ceturtdienu plkst. 18.30
Vieta: draudzes nams

Svētdienas skola

Laiks: svētdienās plkst. 12.30
Vieta: Bērnu un jauniešu centra kamīnzāle Skolas ielā 8a, Madona
Kontakti: Inese Zile (t. 29189376)

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās
Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Muzikālās nodarbības bērniem

„Mazais jēriņš” (2–5 gadi)
Laiks: trešdienās un ceturtdienās 16.30–18.00
Vieta: Jauniešu centrs KUBS (Raiņa 12)
Kontakti: Dace Sināte (t. 26442270)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katrā mēneša otrā svētdiena plkst. 13.00
Vieta: draudzes nams
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Viru vakari

Laiks: katrā mēneša pēdējā piektdienā 19.00
Vieta: draudzes nams
Kontakti: Aivars Zariņš (t.29429518)

Kalpošana slimnīcā – Nepieciešami cilvēki, kas palīdzētu kalpošanai slimnīcā!

Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Izdevumu “KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola, Agnese Liepiņa (t. 26388710), Santa Jaujence (t. 29906072), Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka — draudzes baznīcas altārglezna, Agra Veckalniņa foto.
Makets: Aina Pidīka.
Iespiests: SIA “Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.